कुरुभिः संवृतः कृष्णो वृष्णिभिश्चाभिरक्षितः । आतिष्ठत रथं शौरिः सर्व्वयादवनन्दनः ।
अन्वारुरोह दाशार्हं विदुरः सर्व्वधर्म्मवित् । सर्व्वप्राणभृतां श्रेष्ठं सर्व्वबुद्धिमतां वरं । ११४५
ततो दुर्य्योधनः कृष्णं शकुनिश्चापि सौबलः । द्वितीयेन रथेनैनमन्वयातां परन्तपं ।
सात्यकिः कृतवर्म्मा च वृष्णीनाञ्चापरे रथाः । पृष्ठतोऽनुययुः कृष्णं गजैरश्वैरथैरपि ।
तेषां हेमपरिष्कारैर्युक्ताः परमवाजिभिः । गच्छतां घोषिणश्चित्रा रथा राजन् विरेजिरे ।
संमृष्टसंसिक्तरजः प्रतिपेदे महापथं । राजर्षिचरितं काले कृष्णो धीमान् श्रिया ज्वलन् ।
ततः प्रयाते दाशार्हे प्रावाद्यन्तैकपुष्कलाः । शङ्खाश्च दध्मिरे तत्र वाद्यान्यन्यानि यानि च । ११५०
प्रवीराः सर्व्वलोकस्य युवानः सिंहविक्रमाः । परिवार्य्य रथं शौरेरगच्छन्त परन्तपाः ।
ततोऽन्ये बहुसाहस्रा विचित्राद्भुतवाससः । असिप्रासायुधधराः कृष्णस्यासन्पुरःसराः ।
गजाः पञ्चशतास्तत्र रथाश्चासन् सहस्रशः । प्रयान्तमन्वयुर्वीरं दाशार्हमपराजितं ।
पुरं कुरूणां संवृत्तं द्रष्टुकामं जनार्द्दनं । सबालवृद्धं सस्त्रीकं रथ्यागतमरिन्दम ।
वेदिकामाश्रिताभिश्च समाक्रान्तान्यनेकशः । प्रचलन्तीव भारेण योषिद्भिर्भवनान्युत । ११५५
स पूज्यमानः कुरुभिः संशृण्वन् मधुराः कथाः । यथार्हं प्रतिसत्कुर्व्वन् प्रेक्षमाणः शनैर्य्ययौ ।
ततः सभां समासाद्य केशवस्यानुयायिनः । सशङ्खैर्वेणुनिर्घोषैर्द्दिशः सर्व्वा व्यनादयन् ।
ततः सा समितिः सर्व्वा राज्ञामममिततेजसां । सम्प्राकम्पत हर्षेण कृष्णागमनकाङ्क्षया ।
ततोऽभ्यासगते कृष्णे समहृष्यन्नराधिपाः । श्रुत्वा तं रथनिर्घोषं पर्ज्जन्यनिनदोपमं ।
आसाद्य तु सभाद्वारमृषभः सर्व्वसात्वतां । अवतीर्य्य रथाच्छौरिः कैलाशशिखरोपमात् । ११६०
नवमेघप्रतीकाशां ज्वलन्तीमिव तेजसा । महेन्द्रसदनप्रख्यां प्रविवेश सभां ततः ।
पाणौ गृहीत्वा विदुरं सात्यकिञ्च महायशाः । ज्योतींष्यादित्यवद्राजन् कुरून् प्राच्छादयन् श्रिया ।
अथतो वासुदेवस्य कर्णदुर्य्योधनावुभौ । वृष्णयः कृतवर्म्मा चाप्यासन् कृष्णस्य पृष्ठतः ।
धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य भीष्मद्रोणादयस्ततः । आसनेभ्योऽचलन् सर्व्वे पूजयन्तो जनार्द्दनं ।
अभ्यागच्छति दाशार्हे प्रज्ञाचक्षुर्नरेश्वरः । सहैव द्रोणभीष्माभ्यामुदतिष्ठन्महायशाः । ११६५
उत्तिष्ठति महाराजे धृतराष्ट्रे जनेश्वरे । तानि राजसहस्राणि समुत्तस्थुः समन्ततः ।
आसनं सर्व्वतोभद्रं जाम्बूनदपरिष्कृतं । कृष्णार्थे कल्पितं तत्र धृतराष्ट्रस्य शासनात् ।
स्मयमानस्तु राजानं भीष्मद्रोणौ च माधवः । अभ्यभाषत धर्म्मात्मा राज्ञश्चान्यान् यथावयः ।
तत्र केशवमानर्चुः सम्यगभ्यागतं सभां । राजानः पार्थिवाः सर्व्वे कुरवश्च जनार्द्दनं ।
तत्र तिष्ठन् स दाशार्हो राजमध्ये परन्तपः । अपश्यदन्तरीक्षस्थान् ऋषीन् परपुरञ्जयः । ११७०
ततस्तानभिसम्प्रेक्ष्य नारदप्रमुखानृषीन् । अभ्यभाषत दाशार्हो भीष्मं शान्तनवं शनैः ।
पार्थिवीं समितिं द्रष्टुमृषयोऽभ्यागता नृप । निमन्त्र्यतामासनैश्च सत्कारेण च भूयसा ।
नैतेष्वनुपविष्टेषु शक्यं केनचिदासितुं । पूजां प्रयुज्यतामाशु मुनीनां भावितात्मनां ।